

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 359

гр. София, 01.02.2023 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО XIII ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в закрито заседание на първи февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Даниела Б.

Членове: Милен Михайлов
Виктория М. Станиславова

като разгледа докладваното от Даниела Б. Въззивно частно наказателно дело № 20221100605364 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 243, ал. 8 НПК.

Образувано е по жалба на З. Б. Н., депозирана чрез адвокат А.Н. от САК, срещу определение от 05.10.2021 г., постановено по нчд № 15542/2020 г., по описа на СРС, НО, 4 състав, с което е оставена без разглеждане жалба подадена от З. Б. Н. срещу постановление от 19.10.2020 г. на прокурор при Софийска районна прокуратура за прекратяване на наказателното производство по досъдебно производство № 3М 15178/2019 г. по описа на 05 РУ СДВР, пр. пр. № 27292/2019 г. по описа на СРП, водено срещу неизвестен извършител за престъпление по чл. 309, ал. 2, вр. ал. 1 НК.

В депозираната жалба се излагат доводи на несъгласие с постановления първоинстанционен съдебен акт, като се твърди че същия е незаконосъобразен. Жалбоподателят твърди, че неправилно от страна на първия съд е прието, че лицето З. Б. Н. не е лице пострадало от престъплението, поради което и не е процесуално легитимирана да депозира жалба срещу постановлението на СРП в съответствие с разпоредбата на чл. 243, ал. 4 НПК. Този извод на първия съд, според жалбоподателят, се дължи на неправилното приложение на материалния закон при образуване на досъдебното производство, което е довело и до прекратяване на наказателното производство. Счита, че делото не е изяснено от фактическа страна, а лицето З. Б. Н. е била лишена от възможността да участва в процеса на събиране и проверка на доказателствата. Моли определението на първия съд, с което е потвърдено постановлението на прокурора за прекратяване на наказателното производство да бъде отменено, а делото върнато на органа на досъдебно производство със задължителни за изпълнение указания по приложение на закона, за което с частната жалба се правят искания за събиране на доказателства.

Настоящият съд, като съобрази изложеното в жалбата, атакувания съдебен акт и материалите по прокурорската преписка, намери за установено следното от фактическа страна:

Жалбата е депозирана в рамките на предвидения законов 7-дневен срок по реда на чл. 243, ал. 7 НПК срещу акт на първоинстанционен съд от лице, имащо право на частна жалба, независимо от обстоятелството, че поради липса на какъвто и да е правен интерес не е имало право на жалба срещу постановлението на прокурора пред СРС.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Досъдебното производство е образувано с постановление на прокурор при СРП на основание чл. 207, ал. 1, чл. 208, т. 1, чл. 209, чл. 211, чл. 212, ал. 1 и чл. 199 НПК срещу неизвестен извършител за престъпление по чл. 309, ал. 2, вр. с ал. 1 НК.

По делото няма лице привлечено в качеството на обвиняем по реда на чл. 219 НПК.

В хода на досъдебното производство са разпитани в качеството на свидетели В.В., Я.Д., В.Т. и З. Н.. Приложени са справки и копия от документи от СРС, СГС, НОИ, СО-район Подуяне, Агенция по вписванията, СГКК-гр. София, ТД на НАП-гр. София. Назначена и изготвена е графическа експертиза.

С постановление от 19.10.2020 г. прокурор при СРП е прекратил наказателното производство, водено срещу неизвестен извършител, на основание чл. 243, ал. 1, т. 1, вр. с чл. 24, ал. 1, т. 1 НПК. СРП е приела, че в случая досъдебното производство следва да бъде прекратено, поради несъставомерност на деянието. Прокурорът е анализирал всички събрани по делото гласни доказателствени средства, писмени доказателства и средства за тяхната проверка, при което е стигнал до извода, че деянието за което е образувано досъдебното производство не изпълва състава на престъплението по чл. 309, ал. 2, вр. с ал. 1 НК от обективна страна. В подкрепа на своя извод, държавният обвинител се е позовал на заключението по назначената и изготвена съдебно графическа експертиза, от което се установява, че подписа за „Подпис на издателя“ в процесната ценна книга – Запис на заповед с издател С.Ц.С. и поемател В.В.В., за сумата от 170 000 лева, с дата на падеж 07.08.2018 г. е положен от лицето С.Ц.С.. В заключение прокурорът е посочил, че за да е изпълнен състава на престъплението по чл. 309, ал. 2, вр. с ал. 1 НК е необходимо от обективна страна, посоченият като негов автор да не е действителният, а на инкриминирания документ само да е придаден вид, че изхожда от това лице. По изложените съображения, прокурорът е прекратил наказателното производство по делото.

С определение от 05.10.2021 г., постановено по нчд № 15542/2020 г., по описа на СРС, НО, 4 състав е оставена без разглеждане жалба депозирана от З. Б. Н., чрез упълномощения от нея адвокат А.Н. срещу постановление на СРП от 19.10.2020 г., като процесуално недопустима. Първоинстанционният съд е приел, че при извършено престъпление по чл. 309, ал. 2, вр. с ал. 1 НК няма пострадало лице по смисъла на чл. 74 НПК, поради което и жалбоподателят не попада в кръга на лицата по смисъла на чл. 243, ал. 4 НПК, които разполагат с процесуалната възможност да обжалват прокурорския акт. По изложените съображения районният съд е заключил, че жалбоподателят не разполага с активната процесуална легитимация да подава жалба и е оставил без разглеждане подадена срещу прокурорския акт жалба.

При така установеното от фактическа страна, от правна страна настоящия съд намира следното:

Настоящата съдебна инстанция, след като се запозна с обжалваното определение на първоинстанционния съд намира същото за правилно и законосъобразно. В конкретния случай, първостепенният съд правилно се е позовал на процесуално правната разпоредба на чл. 243, ал. 4 НПК, чрез която изчерпателно законодателят е посочил кръга от лицата, които са активно легитимирани да обжалват постановлението за прекратяване на наказателното производство, а това са - пострадалият от престъплението, ощетеното юридическо лице и обвиняемият. Извън този кръг от лица всяка жалба, депозирана срещу определение за прекратяване на наказателното производство, съставено от държавен обвинител, е процесуално недопустима и следва да бъде оставена без разглеждане. В конкретния случай досъдебното производство е образувано и водено за престъпление по чл. 309, ал. 2, вр. с ал. 1 НК. Систематичното място на това престъпление е в Глава Девета от Особената част на НК и касае извършено документно престъпление. Документните престъпления са насочени против реда и правната сигурност и засягат обществени отношения свързани с

документооборота. От тяхното извършване няма пострадало физическо лице, защото това престъпление е формално, на просто извършване и при него законодателят не е предвидил настъпване на пряк и непосредствен вредоносен резултат от неправомерната дейност на лицето, което евентуално подлежи на наказателно санкциониране. Ето защо, след като от обективна страна не е предвидено настъпването на съставомерни имуществени вреди и престъплението е формално, на просто извършване, при осъществяване на изпълнително му деяние по съставяне на неистински частен документ или преправяне съдържанието на частен документ, то следва, че в случая не може да има и лице, пострадало от неговото извършване, което да може да предяви свои имуществени претенции. Това е така, както се каза, защото обект на защита в конкретния случай са специалните обществени отношения, свързани с правилното документиране.

В този смисъл са без значение възраженията на жалбоподателя по съществото на делото, тъй като същият се явява лице, което в рамките на настоящото производство не е активно процесуално легитимирано, за да може да обжалва постановлението, съставено от прокуратурата, с което е прекратено наказателното производство. За пълнота на изложението, а и предвид доводите в жалбата е необходимо да се посочи, че в случая не са налице основания за връщане на делото на органа на досъдебното производство за извършване на допълнителни процесуално следствени действия, а и това би било безпредметно от друга страна затова, защото от изготвеното по делото експертно заключение се установява, че експерта е изследвал оригинал на процесната книга – Запис на заповед, който се намира в кориците на гр. д. № 7330/2019 г. по описа на СГС – ГО, I-5 състав, във връзка с водено гражданско производство между страните, които са ангажирани и в наказателното производство като свидетели. От заключението на вещото лице се установява, че подписа за “Подпис на издателя” в оригинала на писмен документ - „Запис на заповед“, с издател С.Ц.С. и поемател В.В.В. за сумата в размер на 170 000 лева, с дата на издаване 07.05.2018 г. и дата на падеж 07.08.2018 г. е положен от лицето С.Ц.С.. Този експертен извод е съобразен от прокурора при неговото произнасяне, поради което и не може в случая да се приеме, че разследването не е всестранно, не е пълно и не е обективно. Доколкото в случая е установено по експертен път, че процесния документ - „Запис на заповед“, с издател С.Ц.С. не е неистински с оглед чл. 93, т. 6 от НК, то липсват основания за приложението и на други разпоредби от Наказателния кодекс, евентуално относими към случая.

Ето защо с оглед на гореизложените съображения, настоящият съдебен състав намира определението на районния съд за правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено изцяло.

Водим от горното Софийски градски съд, Наказателно отделение, XIII въззивен състав на основание чл. 243, ал. 8, вр. ал. 6 НПК

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение на СРС, НО, 4 състав, постановено на 05.10.2021 г. по нчд № 15542/2020 г., с което е оставена без разглеждане жалба, депозирана от З. Б. Н. срещу постановление на СРП от 19.10.2020 г. за прекратяване на наказателното производство по досъдебно производство № 3М 15178/2019 г. по описа на 05 РУ СДВР, пр.пр. № 27292/2019 г. по описа на СРП, водено срещу неизвестен извършител за престъпление по чл. 309, ал. 2, вр. ал. 1 от НК.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Да се изпрати препис от определението на жалбоподателя.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____